

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. η΄ 28-θ΄1)
1 Ιουλίου 2018

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, διδάσκει ὅτι ὁ Θεός, πρὶν δημιουργῆσει τὸν ὑλικὸ κόσμο, δημιούργησε τὸν πνευματικὸ κόσμο, δηλαδή τοὺς Ἀγγέλους, ποὺ εἶναι λογικά, ἀσώματα καὶ ἐλεύθερα ὄντα. Κάποιοι Ἄγγελοι ὅμως ἔκαναν ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ὑπερηφάνεια. Ἔτσι ἀπὸ Ἄγγελοι τοῦ Φωτός, ἔπεσαν καὶ ἔγιναν ἄγγελοι τοῦ σκότους. Εἶναι οἱ Δαίμονες ποὺ ἀντιτάσσονται στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, συκοφαντοῦν, μισοῦν, ἀρνοῦνται τὸν Θεὸ καὶ ἐπαναστατοῦν ἐναντίον Του. Ἔργο καὶ σκοπὸς τους εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ ἐμπειρία βεβαιώνει ὅτι ὁ διάβολος φέρνει πάντα ταραχή, κι ὅταν ἀκόμη παρουσιάζεται ὡς ἄγγελος φωτός. Μεγάλος ἐχθρὸς λοιπὸν ὁ διάβολος καὶ ἐμπόδιο στὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ διάβολος πείραξε ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Ὅμως, ἐνῶ εἶναι μέγας ἐχθρὸς, δὲν εἶναι παντοδύναμος. Πάνω ἀπὸ αὐτὸν κυριαρχεῖ ὁ οὐράνιος Πατέρας, ὁ Σωτῆρας Χριστὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο.

Ἡ κυριαρχία τοῦ Χριστοῦ φαίνεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, ὅταν ἀπαλλάσσει, ὅπως ἀκούσαμε, τοὺς δαιμονισμένους. Φτάνει ὁ Κύριος μὲ τοὺς μαθητὲς ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ στὴν ἀπέναντι ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, στὴν πόλη τῶν Γεργεσηνῶν, ὅπου ζοῦν δύο δαιμονισμένοι. Χαρακτηρίζονται «χαλεποὶ λίαν» καὶ εἶναι τόσο ἐπικίνδυνοι, ὥστε κανένας νὰ μὴν τολμᾷ νὰ περάσει ἀπὸ τὸ δρόμο ἐκεῖνον. Ζοῦν στὰ μνήματα, ἄρα ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἄλλοι Εὐαγγελιστὲς σημειώνουν πὼς ἔχουν καὶ διάσπαση προσωπικότητας. Στὴν ἐρώτηση τοῦ Ἰησοῦ ποῖο εἶναι τὸ ὄνομά σου, ἀπαντοῦν: «λεγεῶν, ὅτι πολλοὶ ἐσμέν». Πράγματι οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις διασποῦν καὶ διαιροῦν τὸν ἄνθρωπο. Ὁ δαιμονισμένος ὄχι μόνο δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ καὶ τὸν διακατέχει τάση αὐτοκαταστροφῆς. Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τοῦ σύγχρονου ἀπομεμακρυσμένου ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀνθρώπου.

Ὁ Χριστὸς βέβαια ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ λύσει τὰ ἔργα καὶ τὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου. Ἡ κυριαρχία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ νίκη Του φαίνεται στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ συναίσθηση τοῦ δαίμονα στὸν διάλογο μὲ τὸν Χριστὸ ἀποκαλύπτει τὴν ἀπροσμέτρητη δια-

φορά. «Τί ἡμῖν καὶ σοὶ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ»; Πράγματι, ὁ Χριστὸς εἶναι ἀγάπη, ζωὴ, ἀλήθεια πὸ ὁδηγεῖ στὴν σωτηρία· οἱ δαίμονες ταυτίζονται μὲ τὴν κακία, τὸ ψεῦδος, τὸ μῖσος, τὴν πλάνη, τὴν καταστροφή καὶ ὁδηγοῦν στὴν αἰώνια καταδίκη. Τὰ δαιμόνια ἀναγνωρίζουν τὴ θεότητά Του καὶ παρακαλοῦν νὰ μὴν τὰ βασανίσει. Ζητοῦν νὰ μποῦν στὴν ἀγέλη τῶν χοίρων. Ὁ Κύριος τὸ ἐπιτρέπει, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ χοῖροι νὰ γκρεμιστοῦν καὶ νὰ πνιγοῦν στὴ λίμνη. Τελικὰ καταστρέφεται καθετὶ πὸ ὑποτάσσεται στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο μέχρι καὶ τὰ ζῶα.

Ἡ συμπεριφορὰ ὅμως τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐκείνη πὸ βαθιὰ ἀπελπίζει. «Πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλουν, ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν».

Ὁ Χριστὸς τοὺς τιμᾷ μὲ τὴν παρουσία του, τοὺς εὐεργετεῖ, τοὺς διδάσκει, τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὰ δαιμόνια καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἀρνοῦνται. Τοῦ ζητοῦν νὰ ἐγκαταλείψει τὴ χώρα τους, νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴ ζωὴ τους. Δὲν τοὺς συμφέρει ἡ παρουσία Του.

Ἡ πραγματικότητα αὐτὴ, ἀδελφοί μου, ἐπαναλαμβάνεται ἔμπρακτα στὴν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἴδιοι ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ λησμονοῦμε ὅτι ἀνήκουμε στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Ὅτι ἡ χάρις Του καὶ ἡ ἀγάπη Του μᾶς προστατεύουν ἀπὸ κάθε δαιμονικὴ ἐπιρροή. Ὅτι τὰ Ἅγια Μυστήρια ἀποτελοῦν τὸ πνευματικὸ μας ὄπλοστάσιο καὶ ὅτι Αὐτὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας μας.

Στὴν δαιμονοποιημένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀδιαφορία μας κοινωνία, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾷ «ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου» (Ἐφεσ. 6,11) , διότι ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ ἀποφύγουμε τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα.

Τὴν δὲ προσευχή μας ἄς τὴν ἐπαναλαμβάνουμε ἀκατάπαυστα, ὅπως μᾶς τὴν δίδαξε ὁ Χριστὸς «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Ἀμήν.

[dkpdf-button]